

محبوب مكرم معظم حضرت نبيل اعظم عليه بهاء الله الابهي بلحاظ انور ملاحظه فرمايند

١٥٢

بسم ربنا الاقدس الاعظم العليّ الابهي

تعالى الرحمن الذي اجتذب بكلمته العليا من في الارض و السماء و هدى الكلّ بها في يوم فيه تزعر بنبان مدائن الاسماء هو الذي سخر الاشياء من قلمه الاعلى و به فتح باب اللقاء على من في ملكوت الانشاء و نطقت حمامة الامر على اغصان دوحه البقاء تعالى من تنور باسمه العالم و زلت به اقدام الامم الذين نذوا صراط الله عن ورائهم و اتبعوا اهوائهم اولئك عباد ضلوا و اضلوا الى ان افتوا على الذي فطرهم و خلقهم كذلك سولت لهم انفسهم يشهد الخادم و اولياء الله في الارض بانهم فرطوا في جنب الله اذ نصبت راية هو الحق على اعلى المقام و تعالى من اجرى من لسان اصفياه فرات العلم و البيان انهم سرج الهداية بين الانام اولئك عباد نطق كل كتاب بثنائهم و كل لسان بذكرهم هم الوية العرفان في الامكان و اعلام البيان من لدى الرحمن تعالى من خلقهم و عرفهم و انطقهم و قربهم و اصطفاهم لخدمة امره بين عباده و انطقهم بذكره بين خلقه و جعلهم ايدى امره في مملكته بهم دلح الديك و صاح السحاب الملك لله المقتدر العزيز الوهاب

سبحانك يا من باسمك ظهرت لثالي العرفان من عمان رحمتك و هاج عرف القميص بامرک و ارادتک اسئلک بارادتک التي تبدل الظلمة بالتور و الهموم بالسرور بان تنزل من سماء فضلك على اصفياتك و اولياتك ما يقربهم اليك في كل الاحوال و يحفظهم عن الذين كفروا بالمبدء و المال لا اله الا انت الغني المتعال

روحي لاستقامتكم الفداء قد اسمعنتي طيور عرفانكم من هواء ايقانكم ما وجدت منه عرف خلوصكم و استقامتكم على امر محبوبكم فلما اجتذبتني صرير قلمكم و سرى بيانكم طرت بقوادم الاشتياق الى ان فزت مقام القرب و القدس و الجمال و لما حضرت عرضت ما في كتابكم اذ انطق لسان العظمة بما نصب به الميزان و مرت به الجبال قوله عز كبرياته

بسمي المشرق من افق البيان

يا ايها الشارب كوثر بياني و الطائر في هوائى ان استمع ندائى انه يجذبك الى ملكوتى و جبروتى لعمري ان الكلمة التي احببنا من نفعاتها ملكوت الانشاء انها تنوح لحزنى و ما ورد على من الذين نقضوا عهدي و ميثاقى و اتخذوا لانفسهم محبوا سواتى كذلك نطق لساني لتطلع بما ورد على المظلوم من جنود الظالمين قد جرى من كل كلمة من كلمات ربك فرات الحجّة و البرهان ولكنّ الناس في ريب مبين قد ماج بحر الحكمة امام الوجوه و القوم اكثرهم من الغافلين ان انظر ثم اذكر اذ كنت معى و رأيت امواج بحر بيان ربك العليم الخبير فانظر في ملاء البيان انهم يدعون الايمان في انفسهم و ينكرون من انزل البيان من ملكوته الممتنع المنيع قد انار العالم من شمس كلمتى العليا ولكنّ القوم في حجاب غليظ ان الكلمة مرة تغنّ و اخرى تنوح الاولى بما فيها و الاخرى بما عليها من الذين كفروا بالله رب العالمين هذا يوم بشر به الآدم و من بعده التوح و من بعده الهود الى ان اتى محمد رسول الله بكتاب مبين و انزلنا عليه الفرقان في ذكر هذا الذكر الحكيم و بشرنا الكلّ فيه بهذا اليوم الذي كان سيد القرون و الاعصار من لدى الله المقتدر القدير انه بشر الكلّ بايام الله و نطق بثناء هذا الظهور الذي اذا قام قام الناس لرب العالمين

يا ايها الناظر الى وجهى هل الآذان تسمع لا وعمر ربك الناطق البصير هل الابصار تنظر لا وجمالى المقدس المنير لعمر الله لو يسمع احد نداء ربك الابهي من الافق الاعلى و يجد حلاوة بيانه ليظير بقوادم الانقطاع في هذا الهواء الذي يسمع منه

المقربون انه لا اله الا انا العلي العظيم ذكر الناس بايات ربك الكبرى لعل يدعون ما عندهم مقبلين الى الله مالك يوم الدين طوبى لناطق نطق بهذا الذكر الاعظم ولسامع سمع النداء ولقلب اقبل الى الله العزيز الحميد لك ان تنطق بما تطير به طيور الايقان في الاقطار والامصار كذلك يأمرك من سفاك كوثر المعاني باسمه الغفور الكريم كبر من قبلي احبائي الذين اعرضوا عن سوائى وتمسكوا بحبلى المتين البهآء عليك و على من فاز بهذا المقام العزيز البديع انتهى آفتاب فضل نه بشأنى روشن و منير است كه نفسى بخواهد بدلائل و براهين او را ثابت نمايد الحمد لله لا زال آنمحبوب در محضر انور و منظر اكبر مذكور بوده و هستند علت كليته در تأخير عريضه حركت و سير آنحضرت بوده چه كه دستخطهاى متوالیه آنحضرت و ساير دوستان از حركت و اراده حركت اخبار مينمود اين خادم فانى از حق جل جلاله ميطلبد كه او را مؤيد فرمايد تا در باقى عمر بذكر مشغول باشد و بما فات قيام نمايد

و اينكه در دستخط آخر مرقوم فرموده بوديد در منزل جناب كبرلائي عبد الباقي عليه بهآء الله شاربان رحيق معانى جمع بودند و بذكر محبوب عالميان مشغول هنيئاً لحضرتك و لهم و للذين فازوا بعرفان الله رب ما كان و ما يكون اينفقره هم در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن فيملكوت البيان قوله عز كبريائه

بسمى الاقدم الاعظم

چون آفتاب آسمان معانى در مرآت علم تجلى نمود كلمه مباركه انا الظاهر فوق كلشي ظاهر در هر كره بيانى ظاهر و كلمهئى مشهود امر الهى مهيمن بوده و خواهد بود و عنقريب آثار آن در عالم مشاهده شود مراتب محبت و اقبال و استقامت آنجناب لدى المظلوم معلوم و واضحست انشاء الله از كوثر بيان رحمن مردگان وادى غفلت و نادانى را زنده نمائيد تا كل از فرات رحمت رحمانى بياشامند و بافق اعلى توجه نمايند امروز روزيست كه از براى او شبه و مثلى نبوده انشاء الله مقرين و مخلصين باعمالى موفق شوند كه آنهاى از شبه و مثل مقدس باشد در جميع احوال دوستان را از نفحات قميص رحمن تازه و خرم دار قسم بجان محبوب امكان كه اقلام عالم و السن امم از وصف و ثنای اين يوم بديع عاجز و قاصر است آنچه در كتب قبل بود امروز ظاهر و هويدا قل تالله قد ظهر من جعل الفجر ظلاماً و مشى على مشارف الارض كن ساقياً بين عبادى ثم اشرېهم كوثر عنايتى و رحيق فضلى مره باسمى و اخري بذكرى و تارة بحبى العزيز المنيع عنقريب اين ايام منطوى شود و اكثر ناس خود را در خسران ميبين مشاهده نمايند جهد نما تا مشتى تراب از سلسيل بيان زندگى پاينده يابند امروز هر نفسى قادر است مالك شود چيزى را كه بدوام ملك و ملكوت باقى و پاينده ماند طوبى از براى نفوسيكه بيوم فائز شدند و صاحب آنرا شناختند قل اين الجنود و الاحزاب و اين من اعرض عن رب الارباب اين الصّفوف و الاعلام و اين الاكالييل و الاعراش قل اين فرح الكسرى و نوح الثكلى فاسئل الله بان يوفق الكل على ما ينبغى لظهوره و ايامه و يؤيدهم على ذكره و ثنائه و خدمة امره العزيز العظيم بايد بعنايت حق ناطق شوى بانچه عالم را مشتعل نمايد و در هر حين كوثر استقامت بخشد تا من على الارض از رجس ظنون و اوهام مطهر شوند و بطراز علم و يقين مزين گردند انه يأمرك بما يتتفع به العباد ان ربك لهو الامر الحكيم انتهى و همچنين اينكلمات عاليات از منزل آيات در باره جناب آقا عبد الباقي عليه بهآء الله كه بيتشان محل اجتماع احبائى الهى واقع شد نازل قوله عز كبريائه

بنام خداوند بيمانند

یا عبد الباقی در محضر رحمن حاضر شدی و ندای الهی را شنیدی و افق اعلی را مشاهده نمودی قسم بآفتاب افق سماء امر الهی که اینمقام از ذکر من علی الارض مقدّس و مبرّاست و لکن باید باسم دوست حفظش نمائی و از سارقین و خائنین مستور داری یا عبد الباقی وصایای مظلوم را فراموش مکن آنّه وصی الکلّ بما ینفعهم فی الدنیا و الآخرة انّ ربک لهو العلیم الحکیم آنّه معک یسمع و یری و هو السّميع البصیر طوبی از برای نفسیکه الیوم بخدمت امر بحکمت قائمست و از برای بیتیکه ذکر الهی از او مرتفعست انا نذکر الذین اجتمعوا فیهناک و نبشّرم بعنایتی و رحمتی الّتی سبقت الوجود من الغیب و الشّهود طوبی لالسّنهیم بما نطقت ببناء الله رب العالمین و لآذانهم بما سمعت ذکر الله المقتدر العلیم الحکیم

یا نبیل یا محمّد علیک بهاء الله الفرد الاحد کبر من قبلی علی وجوه احبّائی الذین ذکرتم فی کتابک و بلّغهم ذکری و ثنائی و ذکرهم بآیاتی و ما نزل من قلمی قل تالله هذا لهو الذی بارادته نُزل امّ الكتاب و بحركة قلمه تحرک القلم الاعلی و بندآته ارتفع النّداء من مطلع الکبریاء الملک لمن ینطق بالحقّ طوبی لمن شرب من کأس بیانه و ویل للغافلین کذلک فتحنا باب ملکوت البیان باصبعی و انا المقتدر القدیر لعمر الله اگر عرّف یک آیه از آیات الهی را جمیع من علی الارض فی الحقیقه بباید کل بمطلع امر توجّه نمایند و از ما عندهم غافل و بما عند الله اقبال کنند انتهی یا محبوب قلبی ملکوت بیان از بیان الهی در اهتزاز و لکن ناس غافل بلکه پژمرده بل مرده از کوثر بقا که از قلم اعلی امام وجوه جاریست قسمت نبرده اند و نصیب برنداشته اند

وقتی از اوقات اینکلمه مبارکه از افق بیان مالک احدیه ساطع و نازل مخاطباً لاسم من اسمائه اگرچه اصل بیان رحمن در نظر نیست و لکن مضمون آن آنکه از حقّ منیع مسئلت نما تا نفعاتی متضوّع شود که عرّف آن نفعات افتده و ارواح را بمقاماتی جذب نماید و عوالمی را بخاطر آرد که اذکار و شئونات این عالم نزد او نسیاً منسیاً گردد باید اولیای حق بمقام و شأنی فائز شوند که شئونات جابره و اشارات فراغنه که در مقامی بعلمای منکرین و در مقامی بمعرضین اهل بیان نامیده میشوند ایشانرا از کوثر الهی منع ننماید هر چه امر عظیم و بزرگست بلایا و محن او بزرگ و لکن امروز بلایا و محن دیده نمیشود چه که سماء فضل مرتفع است و بحر عنایت ظاهر اگر از جهتی کتوس بلایا و رزایا مشاهده شود از جهت اخری طلعه ابهی با ید بیضا کوثر بقا عطا میفرماید اگر نعیق مرتفع است رحیق هم جاری و ساری

در یکی از الواح این بیانات از منزل آیات نازل قوله جلّ اجلاله و عزّ اعزازه بگو ای اولیای حق از شماتت معرضین و انکار منکرین محزون نباشید چه که این امور لم یزل و لا یزال دلیل بر حقّیت حق جلّ جلاله بوده اگر از شخص نادان غافل جاهلی کلمه نالایقی اصغا نمائید باسی نبوده و نیست چه که او و آنچه با اوست عنقریب بفنا راجع و شما الیوم از کوثر بیان رحمن میآشامید و کلمه انتم منّی اصغا مینمائید در این حین ملکوی از ملائکه مقرّبین که طائف حول است عرض نمود یا الهی و سیّدی و مقصودی و محبوبی و محبوب من فی السّموات و الارض از بحر جود و شمس فضل تو سائلم که صد هزار سب و طعن و لعن در محبّت بشنوم و یکبار این گوش باصغای کلمه اهلّی انک انت من اهل البهّاء فائز شود انتهی اکثر من علی الارض الیوم از حق معرضند و از بحر آگاهی بی نصیب گفته و میگویند آنچه را که اهل فردوس اعلی و نبیین و مرسلین از آن در نوحه و ندبه اند لیس هذا امر ظهر فی الامکان اولیای حق باید در کلّ احوال بکمال همّت و استقامت بخدمت امر مشغول باشند جناب رومی علیه الرّحمه میگوید مه فشانند نور و سگ عوعو کند باید نظر جمیع باصلاح عالم باشد و بما ینبغی لحضرة الانسان البتّه نفسیکه بقایش مخالف امر الله باشد او را اخذ نموده و مینماید از حکمت بالغه کسی آگاه نبوده و نیست در این حین که بتحریر اینعریضه خادم مشغول بود از مصدر اعلی امر حضور صادر و بعد از ورود در ساحت امنع اقدس لسان عظمت باینکلمه مبارکه ناطق قوله عزّ کبریّانه بنویس بجناب نبیل علیه بهائی و عنایتی باسم حق و عنایت حق و قدرت حق بر خدمت حق قیام نما قیامیکه کینونت استقامت تهلّل عن ورآته از نار محبّت افتده و قلوب را مشتعل نما و از نور معرفت وجوه

را منور دار تا افنده و قلوب مخلصین از جمیع شبهات و شئونات و اشارات مقدّس شوند و فارغ و آزاد در ممالک و دیار الهی بذكر و ثنا و تبلیغ امرش مشغول گردند بگو ای تشنگان فرات رحمت جاری و ای مشتاقان بحر وصال مّوّاج ای منتظران حضرت مقصود ظاهر و آشکار چشم را از برای چه روز نگاه داشته‌اید و قلب را از برای چه وقت و لسان و آذان را از برای چه هنگام امروز بصر باعلی التّداء میگوید یوم منست چه که مقصود عالم بکلمه أنظر ترانی ناطق گوش میگوید تالله انّ الوقت وقتی چه که ندای احلی از شطر کبریا مرتفع است و لسان در ملکوت بیان بانّ الیوم یومی متکلم صد هزار طوبی از برای نفسیکه شئونات عالم و تلوّنات اعراض او را از جوهر الجواهر منع نمود و اشیای فانیه او را از ملکوت باقی بازداشت انتهی بیاناتی در آنحین از مطلع وحی الهی ظاهر که واللّه الذی لا اله الاّ هو اینعبد منصعق و متحیر ماند و فی الحقیقه از اظهار کلمه‌ئی از آن خود را عاجز مشاهده نمود اگر تأییدات حق جلّ جلاله اعانت نماید کجا اینعبد قادر بر تحریر است و یا لایق تحقیق استدعا آنکه آنحضرت و جمیع اولیا از حق جلّ جلاله مسئلت نمایند که اینعبد را تأیید فرماید بر این خدمت اکبر اعظم انّه مؤید العالم و فی قبضه زمام الامم لا اله الاّ هو المقتدر القدیر

مراسله‌ئی محبوب مکرمّ جناب سمندر علیه بهاء الله بجناب اسم جود علیه بهاء الله ارسال داشتند و ایشان بساحت اقدس فرستادند تمام آن عرض شد جواب بعضی از فقرات از سماء فضل نازل و لکن کرّه بعد ارسال میشود الامر بیده یفعل ما اراد و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید فی الحقیقه ایشان در خدمت امر کوتاهی ننموده‌اند انشاء الله در کلّ احوال مؤید باشند ذکرشان در ساحت اقدس بوده و هست انشاء الله بجواب مراسله مذکوره فائز میشوند هنیئاً له و لجناب نبیل ابن نبیل اینعبد در جمیع اوقات دوست داشته و دارد که بذكر و ثنای اولیای حق مشغول شود و لکن وقت نمییابد و فرصت مفقود است در هر پوسته ملاحظه فرمائید از اکثر جهات عرایض و مراسلات میرسد بسیار شده که اینعبد از عدم فرصت کمال خجالت را حاصل نموده از یکجهت بتحریر آیات الهی در حضور مشغول از جهت دیگر باخذ سواد آن متوجّه و از آن گذشته جواب مراسلات و دستخطّهاییکه بخود اینعبد آقایان مرقوم میدارند و از اینمراتب گذشته حسب الامر بعضی از الواح هم بخطّ اینفانی ارسال میشود در جمیع احوال از حق جلّ جلاله تأیید میطلبم و توفیق میخوام که آنچه از ایّام باقی مانده بخدمات مأموره بگذرد انّه ولیّ التوفیق لا اله الاّ هو العزیز الحمید

دستخطّی جناب سرور مکرمّ جناب کد علیه بهاء الله باینفانی مرقوم داشته‌اند و همچنین عریضه‌ئی بساحت اقدس ارسال نموده‌اند تلقاء عرش عرض شد شمس عنایت از افق فضل مشرق و لائح و لسان عظمت باینکلمه مبارکه ناطق قوله عزّ اجلاله

بسمی المشرق من افق العالم

یا ایّها المذکور لدی المظلوم ندایت باصغای مالک اسما فائز انشاء الله بعنایت حق در جمیع لیالی و ایّام بذكر الله مشغول باشی و بر خدمت امر قائم این یوم بدیع منسوب باوست فانظر ما انزله الرّحمن فی الفرقان الملک یومئذ لله انّ المیزان یمشی و یقول انا الممیّز العلیم و الصّراط ینادی قد ظهر صراطه المستقیم و القیوم ینادی باعلی التّداء قد اتی المعلوم و قام النّاس لربّ العالمین طوبی لمن عرف و سمع و اقبل و وجد عرف بیان الرّحمن اذ اتی بسلطان مبین ذکر من قبلی احبّائی و بشرهم بذكری و رحمتی و عنایتی و بلّغهم تکبیری العزیز البدیع بگو در جمیع کتب قبل و بعد این یوم بیوم الله نامیده شده و لکن مظاهر ظنون و مطالع اوهام از او غافل و محجوبند و بمتابّه خراطین در طین جهل مطروح و مشغول انشاء الله اهل بها بطرازی ظاهر شوند که لایق و قابل این امر عظیم باشد کذلک ذکرناک من قبل و فیهذا الحین و نذکرک من بعد بلوح تلوح منه شمس عنایت ربّک المشفق الکریم انتهی اینعبد فانیهم انشاء الله جواب دستخطّ ایشان را معروض میدارد

و هذا ما نزل من مطلع الآيات لمن سُمِّي بمحمّد قبل جواد في يوم التّناد قوله عزّ كبريآئه

هو الاقدم الاعظم

هذا يوم فيه تنادى الذّرات المُلكُ لمنزل الآيات و ينادى الرّوح من شطر العرش العظمة لله ربّ الارباب طوبى لك و للذّين تزيّنت رؤسهم باكاليل عناية ربّهم مالك المآب ستمضى الايام و الليالى و يبقى لك ما نزل من هذا القلم الذى اذا تحرك سجّدت له الاقلام ان افرح بذكرى اياك انه لا تعادله خزائن الملوك و لا ثروة التّجار انا نوصيك و الذّين آمنوا بما يرتفع به امر الله فالق الاصباح و نذكر امآئى فيهنالك اللآئى ظفن حول ارادة ربّهنّ مالك الرقاب و نذكر ضلعك الّتى وجدنا منها عرف الاستقامة على هذا الامر الذى اذا ظهر نكثت العهود و نكست الاعلام طوبى لها ثمّ طوبى لها نشهد أنّها فازت بما منع عنه اكثر العباد

يا احمد يذكرك الفرد الاحد اذ يمشى على اعلى المقام قل يا معشر الاموات قوموا ثمّ استمعوا ما نطق به مكلم الطور على سيناء الظهور بهذا الاسم الذى به ناح الطّاغوت و نسفت الجبال اياك ان تحزنك شئوننا الدّنيا ولّ وجهك شطر الكريم و قل

قدّر لى ما ينفعنى يا من فى قبضتك زمام الكائنات انت الذى تدير العالم باصبع ارادتك و ملكت ناصية السّياسة باصبعك الآخر انا انت المقتدر العزيز الوهاب

البهاء عليك و على ابيك و امك و على الذّين معكم من احبّاء الله مالك الابدان انتهى
مخصوص جميع دوستان آن ارض آيات بديعه منيعه از لسان الهى جارى و نازل فرات رحمت جارى اينقطره قادر بر احصا نه يا ليت اهل العالم يعلمون و يا ليت يسمعون و يا ليت ينصفون
و در آخر بيانات سلطان اسما و صفات اينكلمات عاليات مخصوص جناب فيض الله عليه بهاء الله نازل قوله عزّ كبريآئه

بسمى المبيّن الخبير

يا فيض الله لسان فضل ميفرمايد ابر رحمت مرتفع و از سحاب عنایت امطار مكرمت جارى نيكوست حال نفسيكه امروز از فيض فياض حقيقى محروم نماند انشاء الله قلوب بدرىاي فرح الهى متصل شود تا از كدورات و احزان عالم فارغ و آزاد گردد از كاس بيان رحمن مرّة بعد مرّة آشاميدى انشاء الله بر حفظ اينمقام اعلى مؤيد باشى آنچه بر كل اليوم لازم و واجب آنكه كمال جد و جهد را در تحصيل رضای الهى مصروف دارند تا باين نعمت كبرى و عطيه عظمى فائز شوند و اينمقام حاصل نشود مگر بفناى محض در اراده و مشيت حق انشاء الله كل بتسليم و رضا موفّق شوند و بما امره الله شاکر دوستان آن ارض را از قيل مظلوم تكبير برسان نيكوست حال نفسيكه بذكرش فائز شد و بر خدمتش قيام نمود الامر بيده يعطى و يمنع و هو المقتدر القدير انتهى

و اينكه مرقوم داشته بوديد بدوستان الهى در ارض خاء مراسلات مفصله كه حاوى مواعظ و نصايح بود فرستاديد اين تفصيل در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان الرّحمن فيملكوت البيان قوله عزّ اجلاله نعم ما عمل انشاء الله بايد در جميع اوقات من لدى الحقّ مبشّر باشند اهل ارض را مرّبي لازم و همچنين مبين تا كل در اين صباح روحانى از صهبای محبّت الهى بنوشند و بما اراد الله لهم فائز گردند طوبى لاهل خاء الذّين نبذوا الهوى و تمسّكوا بمولى الورى انا نبشّرم بفضل الله و رحمته و نقرّبهم الى مقام كان من قلم الله مذکوراً كبر من قبلى على وجوههم و ذكّرهم بايامى الّتى كانت فى الالواح

موعوداً قد جرى ذكرهم من قلمي الاعلى يشهد بذلك ام الكتاب الذى ينطق فى السجن الاعظم بين الامم بما يؤيدهم على امر
كان فى الكتاب مسطوراً انشاء الله كل بعنايت الهى فائز باشند انتهى

و آنچه از شخص معروف مرقوم داشتيد عرض شد فرمودند انا حفظناه و اخاه فى مواقع عديدة ان ربك لهو الفضل
الحافظ الكريم و كتبنا لهما خير الدنيا و الآخرة انه لهو المقدر القدير انشاء الله در يوم الهى فائز شوند آنچه كه ايشانرا از
كدورات عالم نجات بخشد از حق جل جلاله بطلبيد كه مؤيد شوند بر حفظ آنچه بايشان عطا شده ان ربك ينطق بالحق و هو
العليم الخبير و يظهر منهما ما يلقى به ذكرهما بدوام الملك و الملكوت هذا ما ينبغى اليوم لمن اقبل الى الفرد الحكيم بهاء
عليه و على من معه من الذين اقبلوا الى افقى المنير انتهى اينعبد فانى از حق جل جلاله مسئلت مينمايد كه اولياى خود را مؤيد
فرمايد بر آنچه سزاوار يوم الهى است

عرض ديگر آنكه مخصوص نفوس مجتمعه در بيت جناب كربلاى عبد الباقي عليه بهاء الله كه مرقوم داشتيد آيات
بديعه منيعه از سماء مشيت الهى نازل انشاء الله جميع بان فائز شوند
ولكن در آخر دستخط ذكر جناب آقا محمدعلى عليه بهاء الله از ارض اش فرموده بوديد بعد از عرض در ساحت
اقدس شمس بيان بصورت اينكلمات عاليات تجلى فرمود قوله جل و عز

هو الظاهر المستور

انا نذكر من اراد ذكر ربه و نامره بما ينبغى لايتام الله المهيمن القيوم فى الليلي يرتفع صرير قلمي الاعلى و فى الايام ينطق لسان
عظمتى انه لا اله الا انا الحق علام الغيوب كل الساعات يشهد بذكرى و كل الاوان يقول ما انقطع النداء من شطر مالك
الاسماء يذكر طورا بقلمه و تارة بلسانه و مرة بقلبه المقدس عما كان و ما يكون ان افرح يا محمد قبل على بذكرى اياك و
عنايتى لك و اقبالى اليك من مقامى المحمود نكبر من هذا المقام على وجه احبائى فى ارضك ليفرحوا بهذا التكبير الذى به
تضوع عرف عناية الله فى الغيب و الشهود البهاء المشرق من افق البقاء عليهم من لدى الله مالك الوجود انتهى عرض اينفانى در
آخر عريضه آنكه جميع دوستان آن ارض و آقاى آن را كه از كوثر بيان رحمن آشاميده اند و بافق اعلى ناظرند تكبير عبد خاضع
خاشع ابلاغ فرمائيد انشاء الله كل بفيوضات حضرت فياض فائز باشند و بر خدمتش قائم البهاء على حضرتك و عليهم و على
الذين شهدوا بما شهد الله رب العالمين

خادم

فى ۲۲ محرم سنة ۱۲۹۹

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ اکتبر ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر